

prvi tri Radegosti z levovimi glavami narisani. Kolikokrat se podoba možoleva ne najde na rimskih kamnih v Panonii in Noriku! Starinoslovci so si terli glave in preiskovali, kaj da pomenijo, zadnjič so morale veljati za Bafomete križnikov!

Taka se godi vsem, kateri ne poznajo ne slavjanskega jezika ne slavjanske mitologije. Pri tej priložnosti rečem: naj nobeden ne gré nad razlaganje rimskih kamnov v Panonii in Noriku, kateri ne pozna dobro jezika sanskritskega in staroslovenskega, mitologije indiške in slavenske; drugači bo še več zmešarilo napravil, kakor so jo dozdej ptuji in domači zgodovinoslovci napravili. (Dalje sledi.)

Slovanski popotnik.

* Pridne „Slovenske Novine“ naznanujejo pod naslovom „slovansko časopištvo v cesarstvu avstrijskem“ časnike v različnih narečjih slovanskih, kateri izhajajo iz početka tega leta; imenovani so vredniki in naznanjena cena celoletna. So sledeči:

Horvaški v Zagrebu: „Narodne novine“, vradni časnik; vrednik Dr. L. Gaj; cena po pošti 12 fl. 2) „Danica“, lepoznanek list (priloga „Nar. Novin“), tečaj 16, vrednik dr. L. Gaj; cena 3 fl. 3) „Neven“ (lepoznanek časnik), tečaj 2., vrednik J. Perković; cena 5 fl. 4) „Pravnik“ (pravoslovni list), tečaj 1., vrednik M. Mrazović; cena 5 fl. 5) „Gospodarske Novine“ (kmetijsko-obertnijski list); tečaj 1., vrednik dr. Rakovec, cena 3 fl.

Dalmatinski: „Glasnik dalmatinski“ (polvradni politični list za Dalmatinsko), tečaj 5., vrednik Ant. Kuzmanić; cena 5 fl.

Slovenski v Ljubljani: 1) „Novice kmetijskih obertnijskih in narodskih reči“, tečaj 11. itd. 2) „Zgodnja Danica“ (cerkven list), tečaj 6., vrednika L. Jeran in A. Zamejce; cena 3 fl. — V Celovcu: 3) „Slovenska Bčela“ (lepoznanek list), tečaj 4., vrednik A. Janežić; cena 3 fl. 4) „Šolski prijatelj“ (šolski list), tečaj 2., vrednik A. Einspieler; cena 2 fl. 12 kr.

Srbski: 1) „Srbski Dnevnik“ v Novem Sadu (politični list), tečaj 2., vrednik dr. D. Medaković; cena 10 fl. 2) „Sedmica“ (list za nauk in zabavo, priloga „Srbs. dnev.“), tečaj 2., vrednik dr. D. Medaković; cena 4 fl. 3) „Srbski letopis“ (list znanstveni in zabavni), izdaja ga Matica Srbska v Budinu v zvezkih polnih v osmerki, 2 ali 3 na leto; cena zvezka 40 kraje.

Vseh skupej jugoslovenskih je 13. (Od drugih drugokrat).

Kratkočasnica.

Resničen vremenski prerok.

Vremenski preroki so že tako ob vso véro prišli, da bi jim jez rad k časti pomagal. Čujte moje preroštvo in sodite: ali se nam smé reči „pojte rakom žvižgat vsi vremena preroki“!

Ako mesca januarja zmerzne, bo hladno in suho, tudi bo revež tak merzlo pijačo pil, kakor bogatín, akoravno bo pijača različna. Ki nima nikakoršnega sadu-nošnega verta, si mesca februarja prihrani trud za čiščenje dreves; in ako lanskega vina nema, mu ga ni potrebno pretakati. Mesca marca bode mnogo ljudi umerlo, ki dalje živeti nemorejo. Aprila bo dosto mokrote, posebno ako bo pridno deževalo. Majnika bo vse lepo stalo, ako ne bo napčno. Junija pa bo vse čez in čez zeleno; tudi se bo v jednom dnevu več posušilo, kakor v jeseni v tréh deževnih dnevih. Julija, kader seseno spravljá, bo toliko prahú, da se mušice, ktere bodo na

senu sedele, ne bodo mogle viditi. O tem mescu bo ternje jako oestro, in poterte oknja bodo tudi potertosteklo pokazovale, pobite glave pa javkanje. August bo tak kervoločno gorkoten, da bo črni rak, ako se skuha, celó rudeč postal; vendar bo naj slokejša krava več mleka dala, kakor naj bolj pítan vol. O tem letu bo vse silje (žito) temu, ki ga nema, predrago; ki ga pa ima, preniske cene. Vino bo o tem letu najboljše tisto, ktero je brez vode. Povsod, kjer ljudje kruha ne jedó, bo žito nižje cene. Tudi bo v tem letu cvetje pred viditi, kakor sad, in bo marsiktero rumeno jabelko červivo. Skoz celo leto bo grom večí hrup delal, kakor strela.

F. J.

— Neki kmet pri svojem sosedu hudo bolan leži, ker pa nima celó nič zaupanja do „arenij“, noče nobenega zdravnika. Na zadnje mu vendar enega posili. Zdravnik pride: „Oče, ste bolni?“ — „Zdrav javalne, sicer bi ne bili po vas poslali“ — zagodernja nejevoljno kmet, ki po takem vprašanju še manj verjame, da mu kakšna „arenija“ pomagati zamore. „Ste morebiti pregnani, oče?“ zastavi zdravnik drugo vprašanje. „Kdo zlomka vam je pa to povedal?“ začudivši se reče kmet, kterege je malopridni zét kmalo, ko je k hiši prišel, pregnal, kar pa razun sosedu ni bilo nikomur znano; tudi zdravnik vprašaje „ali ste pregnani“ ni tega mislil, ampak le menil: ali se ni kmet pri delu pregнал. Naš bolnik pa, ki je po tistem vprašanju menil, da zdravnik vse skrivnosti vé, mu podá prijazno roko rekoč: „Ja, Vi ste mož; takemu zdravniku plačam rad vsakbart petico!“

M. J.

Novičar iz slovenskih krajev.

Od Savinske doline. Blizu vasi gornje Grušovle, 2 uri od Celja, poleg velike ceste, ki u Ljubljano pelje, so ljudje mesca januarja na staro zidovje zadeli, ktero, pred globoko pod perstjo zasuto, pri oranju se je odkrilo. Na neki njivi namreč se je majhna višava prostirala, ktera od starodavnih časov sém je s ternjem in pustim robidjem obrašena bila. Te višave se je plug vedno ogibal. Ko pa pred nekim časom to ternje izrujejo, ter globokeji kopljejo, zadenejo pod zemljo na skerbno obdelano kamnje in mnogo opék, katerim je bilo LEG. H. ITAL. vtisnjeno. Na dalje so najdlji širok tlak iz majhnih belih, modrih in črnih kamničkov sestavljen (Mosaikboden), blizu 16 štirjaških čevljev velik, razbite posode, človeške kosti, orodje iz brona in železa, in mnogo raznih penezov. Nekaj teh najdenih reči se je, žali bog! že potrosilo in zavleklo, važniši reči so pa vendar v pravih krajih shranjene. Menijo zvedeni može, da na tistem mestu je morebiti velika rimska pristava in grobnica neke rimske rodovine bila, ali pa postaja ali naselbina vojaška.

Odkritev tega zidovja je sila važna reč, torej bodo prihodnjč to okolico natanjčnši preiskovali, ker lepo Posavinje u svojim naročju bi utegnilo še marsikaj znamenitiga iz starih časov hraniti *).

J. Š.

Iz Krajnja. Naš most čez Kokro proti Hujam, ki je sedaj cesarski postal, se bo nov napravil in za seženj vzdignul; pretekli pondelj stá gosp. Fr. Majer in Jalen po dražbi prevzela napravo novega mosta.

Iz Ljubljane. Natoroznanstvo, naj že je poznanje

*) Ker sém ter tje po deželi še marsikaj pod zemljo leži, kar bi utegnilo za domačo zgodovino in znanstvo starih narodov jako znamenito biti, se kmetje in posestniki sploh, ki pri oranju ali kopanju zemljiš na staro zidovje, na kipe, stare peneze itd. naleté, prijazno opominjajo ter lepo poprosijo, naj take reči koj dotični okrajni vradni ali društvu zgodovinskemu naznanijo. Letó jim bode vse povernilo in poplačalo, in še več bodo dobili za take starine, kakor če bi jih pokončali ali sami porabili, ali pa nevednim ljudém za male dnarje poprodali.

Pis.